

[Lannung.]

regler, eller hvor vi jo er sikre på at det nye er så rigtigt, at det vil vinde almindelig nordisk tilslutning. Jeg siger dette bl. a. for at spørge, om det ikke allerede her ved den grønlandske arvelov ville være naturligt ved formuleringen af de foreliggende lovbestemmelser i denne relation at tage et ikke mindst i de grønlandske forhold særlig velbegrunder hensyn til grundtanken i den af mig omtalte nye forlovsret.

I denne forbindelse vil jeg også gerne standse et øjeblik ved lovforslagets § 24, som fastslår hovedreglen, at hvor der ingen arvinger er, tilfalder efterladenskaberne det offentlige.

„Dog kan ministeriet efter indhentet udtalelse fra kredsdommeren afstå arven til personer, som har stået afdøde nær“. Det forekommer mig, at man med hensyn til denne paragraf roligt kunne have holdt sig til en formulering som den af landsrådet foreslåede, hvis man ikke ville give skifteretten bemyndigelse til at handle helt på egen hånd, hvor det drejede sig om beskedne arveværdier. I hvert fald er det jo af betydning, at det administrative apparat her indskrænkes til det mindst mulige, for at besvær og administrationsomkostninger ikke skal komme til at stå i misforhold til de værdier, det drejer sig om, hvad der jo altid bør undgås.

I øvrigt havde jeg gerne set, at hovedreglen, hvorefter arven tilfalder det offentlige, kunne være ændret således, at den herreløse arv tilfaldt en særlig arvefond med bestemt formål til fordel for den forsørgerløse ungdoms opfostring og uddannelse, en fond, man ligefrem kunne få lyst til at testamentere til og derfor gerne slog sig til tåls med at ens efterladenskaber gik til, når man intet testamente oprettede. Der var ved vor behandling af arvelovsforslaget i landstinget efter alt at dømme fra næsten alle sider, herunder justitsminister Elmquist, stærk tilslutning til en sådan tanke. Der ville være noget tiltalende i, om man her lod den grønlandske arvelov blive banebrydende, og det så meget mere som det vel kan føles lidt urimeligt, hvis de midler, der efter § 24 kan blive tale om, skal forlade Grønland.

Dertil kommer, at der formentlig ikke ville præjudiceres noget ved en sådan be-

stemmelse, selv om den endog blev gennemført herhjemme, da det efter den moderne svenske arvelovgivning, der jo i høj grad har været forbillede for arvelovsforslaget, er gældende ret i Sverige, at herreløs arv tilfalder „allmänna arvsfonden“, der anvendes på lignende måde.

Til slut vil jeg gerne sige, at jeg ud fra de grunde af principiel karakter, jeg havde lejlighed til at fremføre under min omtale af Grønland og særlig Nord- og Østgrønland ved finanslovsforslagets første behandling, er alt andet end glad for slutningsparagraffen, hvorefter denne lov kun skal gælde for Vestgrønland, men kan udvides til at omfatte Nord- og Østgrønland — og det uanset at paragraffen svarer til de i visse andre love optagne bestemmelser om gyldighedsområdet. Vi skulle gerne snarest muligt bort fra denne deling eller sondring, der indebærer en mindre heldig særstilling for Nord- og Østgrønland. Vi bør, forekommer det mig, under udvalgsbehandlingen overveje, om der ikke skulle være mulighed for i det mindste at finde en principielt mere tilfredsstillende modus, eventuelt således, at den pågældende bestemmelse formuleredes på denne måde eller noget lignende: loven træder for Vestgrønlands vedkommende i kraft den og den dato; for Nord- og Østgrønlands vedkommende træffes bestemmelse om tidspunktet for lovens ikrafttræden, eventuelt med fornødne lempelser, ved kgl. anordning, hermed underforstået, at loven gælder for hele Grønland, idet kun ikrafttrædelsestidspunktet er forskelligt. Det bliver for så vidt kun en nuance, der imidlertid principielt ikke er uden betydning.

Jeg vil i øvrigt gerne spørge den højtærede minister for Grønland, hvorfor ikrafttrædelsestidspunktet for Vestgrønlands vedkommende skal fastsættes ved kgl. anordning. Kan lovforslaget ikke allerede nu fastslå tidspunktet?

Hermed skal jeg tilsige velvillig behandling.

Alfred Jørgensen: Der er to synspunkter, jeg gerne vil understrege ved første behandling af forslag til arvelov for Grønland. Det første er dette naturlige synspunkt, at alle borgere inden for landets grænser bør være lige for loven, og efter at Grønland ved den nye grundlovs ikrafttræden har fået den